

„Vsak dober in popolnoma dar, pravi sv. Jakob, pride od zgorej, od očeta svetlobe“; — tak dar, ki je treba zanj prositi, je tudi ljubezen učiteljeva. Premisliti moraš, preljubi učitelj, kaj je dolžnost tvojega poklica — zakaj so ti od staršev in od Boga samega otroci izročeni — da jih moraš naj prvo in nad vse drugo za nebesa izrežati, potem še le, kolikor je temu prvemu namenu vgodno, za to zemeljsko življenje. Da v svojem trudu ne obnemoreš, ter v svojem poklicu zvest in do konca stanoviten ostaneš, se spomni na častitljivo plačilo, ktero ti je gospod nebes in zemlje obljubil po besedah preroka Danijela: „Kteri jih bodo veliko v pravičnosti podučili, se bodo svetili, kakor zvezde na vse večne čase!“ Kako blag, sprelep in častitljiv je poklic učiteljev! — Preden greš v šolo, po navadi kaj beri in premisli, kaj in kako boš učil, da bo več zdalo in obveljalo; potem pa zdihni še k Bogu, in ga prosi za svoje delo potrebne pomoči. Učitelj, kteri brez vse take priprave v šolo hodi, in se še posebej z branjem za svoj poklic ne budi in vnema, z otroci nikjer in nikoli ne bo dosti opravil. Brez branja in pripravljanja bo učitelj v šoli le najemnik, ki nima nič prave skerbí za otroke, naj se tudi leta in leta s šolo vkvarja. „Moli in delaj!“ ta zlati opomin veljá povsod in za vse, veljá še posebno za učiteljski stan.

Zaliloški.

Šolska roba.

O pisnih zvezkih. Učitelj mora svoje učence že pri začetku vaditi, da so pri vseh rečeh redni in čedni. Ako kje v kaki šoli ni tako, je gotovo učitelj sam tega kriv. Posebno se to rado zapazi pri pisnih zvezkih. Take napake pa se lahko odpravijo tako le: 1) Učitelj naj dá vsakemu učencu pisni zvezek s pivnim papirjem, ter naj zapiše na lice zvezkovo ime učencevo, dan, mesec in leto, se vó, dokler učenec še ne zna tega sam pisati. 2) V vsaki klopi naj zgledni učenec skerbí, da se po pisanji vsi zvezki vkup poberejo in hranijo v posebnem zavitku v šolsko omaro, in kadar se začne pisati, da se ravno tako tudi razdelé. 3) Kadar je zvezek popisan, naj ga učenci vzamejo domu in staršem pokažejo, potem pa naj ga zopet prinesejo v šolo, kjer je ohranjen do konecletne skušnje, pri kteri se tedaj vsi ti zvezki na mizo položijo in očitno pokažejo. 4) Za vsaki zvezek, ki ga učenec lepo spiše in čedno ima, naj učitelj učenca pohvali, pa tudi posvari, če ni čeden. 5) Konec šolskega leta naj se dajo vsi pisni zvezki učencem nazaj, da tedaj sami vidijo, kako so bili pridni in se tudi starši prepričajo, kako so njih otroci napredovali v šoli.

M. K. Selski.

Številstvo. a) Kmet kupi zemljišča, ki je 80 čevljev dolgo in 40 čevljev široko? Na tem prostoru hoče zidati hišo, ki bi bila tudi 80 čevljev dolga in 40 čevljev široka in ravno na tem prostoru bi rad naredil tudi vert, ki bi bil tudi 80 čevljev dolg in 40 čevljev širok; kako se bode za ta namen prostor razdelil?

b) Naj se številke 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 tako sestavijo, da vkup noštete dajo število 100.

0 bolezní, napakah in drugih škodljivih rečeh pri sadnih drevesih.

(Spisal A. Štamcar.)

Sadno drevje ima ravno tako, kot ljudje in živina, lahko mnogetere bolezni. Naj bolj važni vzroki bolezen sadnih dreves so: nepristojna slaba zemlja in nje légá; hude in gerde vremena; napčno ravnanje in odgojevanje že mladih dreves; poškodovanje, ki se mnogokrat po nespametih ljudeh, večkrat pa še po živini naredí, da drevo začne hirati, slabeti in da poslednjič pogíne.

Vse te napake, po katerih se sadno drevje poškoduje, se morajo toliko, kolikor je mogoče, odvráčevati, t. j. bolezen se mora precej v začetku po skerbnem ravnanji in odgojevanji zatirati, nje vzroke in znamenja dobro poznati, prave in dobre pripomočke rabiti in takó drevo, že bolešno, zopet ozdraviti.

Kdor hoče zdravo in dolgo rodovitno drevje imeti, ga mora od začetka takó oskerbovati, da mu ne zbolí, in sicer:

1. z divjaki slabe baže se ne sme pečati, ker to je le prazno delo; ampak za rejo naj bodo lepi, zdravi, naj boljši iz pešek izrejeni divjaki, kateri imajo drobne, goste koreninice in veliko sisavk, zdravo muzgo in lepo rast.

2. Kadar se cepí, se mora delo na tanko in zvesto opravljati; mazati se mora s cepivnim voskom, ne pa z ilovico. Kadar se pa drevo po nesreči kaj rani, se mora hitro zamazati.

3. Drevje se mora vsako pomlad marljivo in dobro snažiti in trebiti, da se mu kaka bolezen ne pritepe.

Bolezni sadnih dreves in zdravila.

I. Pereči oginj.

Ta bolezen je bolj na košičinih drevesih; spozná se, kadar drevesna koža semtertje na več krajih vsahne, in se od spodaj že bolj osušenega debela loči. Černo-mestejnata koža je znanje perečega ognja.

Pereči oginj se naj raje priklati, kadar je prezgodaj že mesca prosenca ali svečana lepo gorko in pomladansko vreme, ter sok od gorkote v drevo zajide, na to pa pride hudo deževno in merzlo vreme, ter se dež ali sneg debela in vej prime in pri-